

قطعنامه در باره وظایف ما در دوره پیش رو

مصوب بیست و سومین کنگره سازمان

کنگره کارل مارکس

کنگره بیست و سوم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) اعلام می کند که سازمان ما فعالیت خود را همچنان در راستای برنامه و مصوبات کنگره های پیشین ادامه خواهد داد و در عین حال ، در دوره پیش رو بر نکات زیر تأکید ویژه ای خواهد داشت:

۱ - خیزش مردمی بزرگی که در دی ماه گذشته آغاز شده و به اشکال مختلف تاکنون ادامه یافته ، اولاً بیش از هر چیز دیگر ، با فوران اعتراضات و مبارزات کارگران و زحمتکشان به جان آمده از جمهوری اسلامی امکان پذیر شده ؛ ثانیاً میان دو جبهه کلیدی پیکار برای آزادی و پیکار برای نان همگرایی چشم گیر و بی سابقه ای را دامن زده است. این تحول جهشی بزرگی است که پایان کار جمهوری اسلامی را در دیدرس همگان قرار داده است. بنابراین ، مهم ترین وظیفه ما در حال حاضر ، یاری رساندن به دوام و گسترش دامنه این خیزش بزرگ و این همگرایی فرخنده است.

۲ - طرح "تغییر رژیم" دولت امریکا و متحدان منطقه ای آن ، آشکارا طرحی است برای تحمیل رژیم مطلوب آنها بر مردم ایران و بی هیچ تردید ، تیغ سرکوب رژیم را برای قلع و قمع پیشروان و سازمان دهندگان حرکت های مردم ، تیزتر خواهد کرد. بنابراین ، ما که همیشه با هر نوع طرح "تغییر رژیم" مخالف بوده ایم ، مبارزه فکری برای منزوی کردن آن بخش از اپوزیسیون را که با چنین طرح هایی همراهی می کنند ، وظیفه خود می دانیم.

۳ - در شرایطی که سازمان یابی مستقل و سراسری کارگران و زحمتکشان دارد گسترش می یابد ، تمرکز بر یاری رساندن به این حرکت امید بخش و سرنوشت ساز را وظیفه حیاتی خود می دانیم.

۴ - دفاع از ضرورت مبارزه پیگیر برای تأمین اجتماعی همگانی را (که بدون آن ، سازمان یابی مظلوم ترین و محروم ترین بخش های کارگران و زحمتکشان و همراهی آنها با بخش های دیگر طبقه کارگر ناممکن خواهد بود) یکی از وظایف اصلی و تعطیل ناپذیر خود و همه هواداران طبقه کارگر می دانیم.

۵ - مبارزه علیه همه تبعیض های جنسیتی و مشارکت در همه مبارزات زنان برای رهایی از قید و بندهای مردسالاری و محدودیت های اسارت بار تحمیل شده از طرف رژیم جهانی حاکم و همچنین تلاش پیگیر برای پیوند جنبش رهایی زنان با مبارزات روزمره زنان کارگر و زحمتکش ، جزئی از وظایف حیاتی و تعطیل ناپذیر ما و همه هواداران سوسیالیسم است که در شرایط کنونی ، با رشادت ها و سد شکنی های تحسین انگیز زنان ایران ، اهمیت ویژه ای پیدا کرده است.

۶ - مبارزه پیگیر علیه هر نوع تبعیض ملی و دفاع قاطع از برابر حقوقی و حق تعیین سرنوشت ملیت های ایران و تلاش برای شناساندن راه حل فدرالی در جهت دست یابی به اتحاد داوطلبانه همه ملیت های ایران ، یکی از وظایف حیاتی هواداران سوسیالیسم و دموکراسی است. به نظر ما ، تأکید بر این وظایف در این شرایط سرنوشت ساز برای کشور ، اهمیت ویژه ای پیدا کرده است.

۷ - در شرایطی که خیزش مردمی بزرگ و نقش تعیین کننده کارگران و زحمتکشان در شکل گیری آن ، حاشیه ای بودن چپ سازمان یافته را نمایان تر ساخته ، ضرورت گسست از الگوهای سوسیالیسم غیردموکراتیک حزب - دولت ها بیش از هر زمان دیگری خود را نشان می دهد. چنین گسستی بدون تجدید آرایش برای سوسیالیسم دموکراتیک امکان ناپذیر است. سوسیالیسم دموکراتیک ، یعنی سوسیالیسم برخاسته از پائین ، متکی به پائین و پاسخگو به پائین. چنین نظامی فقط با مرجعیت مردم (و مطلقاً همه مردم) می تواند پا بگیرد و پایدار بماند و تحول و تکامل یابد ، نه با خواست یک اقلیت ممتاز. در مخالفت با حق وتوی این نوع اقلیت های ممتاز بود که مارکس "دموکراسی" را "دموس" (= مردم) در قدرت می نامید و می گفت در دموکراسی وجود انسان به خاطر قانون نیست ، وجود قانون به خاطر انسان است. به نظر ما ، تجدید آرایش برای سوسیالیسم دموکراتیک ، مسلماً به همکاری سیاسی ، مراودات منظم فکری و نظری و اتحاد هرچه وسیع تر مدافعان سوسیالیسم انقلابی مبتنی بر دموکراسی فعال و مشارکتی و آزادی های بی قید و شرط سیاسی همه مردم ، نیاز دارد. برای چنین همکاری ها و همراهی هایی ، کسی به کسی نمی پیوندد ، بلکه همه دست شان را به سوی هم دراز می کنند و همه به هم می پیوندند.